

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 1888
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 22 MARTIE 2012
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE :
GREFIER :

Pe rol, pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ – fiscal”, formulată de reclamantul _____, domiciliat în mun. Suceava, _____, jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Suceava, cu sediul în str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 15 martie 2012, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, 22 martie 2012.

După deliberare,

I N S T A N Ț A

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. _____ reclamantul _____ în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, a solicitat anularea Deciziei nr. _____ Jir _____ emisă de pârâtă, privind soluționarea contestației formulată împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. _____ emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. _____ întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava și, pe cale de consecință, exonerarea sa de obligația de plată a sumei totale de _____ reprezentând: _____ lei TVA și lei majorări de întârziere aferente TVA.

Prin aceeași cerere, reclamantul a solicitat anularea Deciziei nr. _____ emisă de pârâtă, privind soluționarea contestației formulată împotriva măsurilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. _____ din _____ dosarul fiscal nr. _____ emisă de A.F.P. Suceava și exonerarea de obligația de plată a sumei de _____ lei accesorii aferente TVA, cât și anularea Deciziei nr. _____ din _____ privind soluționarea contestației formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. _____ din 10.01.2011 din dosarul fiscal nr. _____ emisă de A.F.P. Suceava și exonerarea de obligația de plată a sumei de _____ lei accesorii aferente TVA.

Totodată, a solicitat anularea Deciziei nr. 57 din 20.05.2011 emisă de pârâtă, privind soluționarea contestației formulate împotriva măsurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. _____ din 09.07.2010 din dosarul fiscal nr. _____ emisă de A.F.P. Suceava și exonerarea de obligația de plată a sumei de _____ lei accesorii aferente TVA., precum și la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de judecarea prezentului litigiu.

În motivarea cererii sale, reclamantul a arătat că la emiterea Deciziei de impunere nr. _____ urma inspecției fiscale ce a avut ca obiectiv analizarea tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 01.01.2005 – 31.12.2010 în vederea stabilirii caracterului

Dosar 40/2011
41/2011
42/2011
43/2011

Decizii: 54/2011
55/2011
56/2011
57/2011

având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei, iar valoarea tranzacției aferentă reclamantului fiind de lei.

În anul 2008 a încheiat 13 tranzacții: contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei, iar valoarea tranzacției aferentă reclamantului fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei, iar valoarea tranzacției aferentă reclamantului fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul vânzării fiind de

Euro, echivalentul a lei, la data de 18.02.2008 achitându-se cu titlu de avans suma de Euro, echivalentul a lei, contractul de vânzare – cumpărare nr.

având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă,

prețul încasat fiind de CHF, echivalentul a lei, contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect:

un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei, contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect:

un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect:

un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei;

contractul de vânzare – cumpărare nr. , având ca obiect: un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei.

Potrivit organelor fiscale, toate aceste tranzacții ar fi fost efectuate în scopul obținerii de venituri, data începerii activității fiind 28.08.2006. Plafonul de scutire de la plata TVA, reglementat de art. 152 al. 1 Cod fiscal, ar fi fost depășit la data de 27.08.2007, în urma

208

efectuării tranzacției menționate în contractul de vânzare – cumpărare nr. . . . , drept pentru care ar fi fost obligat de a solicita înregistrarea în baza de date a plătitorilor de TVA până la data de 10.09.2007, urmând ca de la data de 01.10.2007 să devină plătitor de TVA.

S-a mai reținut că tranzacțiile au vizat apartamente rezultate în urma mansardării blocurilor vechi, operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, astfel că s-a stabilit cuantumul acestora, aferente perioadei 01.10.2007 – 31.12.2009 la suma de . . . lei, la care s-au calculat majorări până la 19.04.2010 în cuantum de . . . lei.

A mai arătat reclamantul că la emiterea deciziei contestate s-a reținut că este persoană impozabilă, în accepțiunea art. 127 Cod fiscal, tranzacțiile încheiate fiind operațiuni impozabile în accepțiunea art. 126 Cod fiscal.

Prin Decizia nr. . . . emisă de D.G.F.P. Suceava, a fost respinsă contestația formulată de reclamant împotriva măsurilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. . . . din dosarul fiscal nr. . . . emisă de A.F.P. Suceava, prin care s-a instituit în sarcina sa obligația de plată a sumei de . . . lei accesorii aferente TVA, din care . . . lei dobânzi aferente perioadei 01.07.2010 – 25.07.2010, . . . lei dobânzi aferente perioadei 25.07.2010 – 30.09.2010 și . . . lei penalități de întârziere aferente perioadei 01.07.2010 – 30.09.2010.

Prin Decizia nr. . . . emisă de D.G.F.P. Suceava, a fost respinsă contestația formulată de reclamant împotriva măsurilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. . . . din dosarul fiscal nr. . . . emisă de A.F.P. Suceava, prin care s-a instituit în sarcina sa obligația de plată a sumei de . . . lei accesorii aferente TVA, din care . . . lei dobânzi aferente perioadei 01.10.2010 – 25.10.2010 și . . . lei dobânzi aferente perioadei 25.10.2010 – 31.12.2010.

Prin Decizia nr. . . . emisă de D.G.F.P. Suceava, a fost respinsă contestația formulată de reclamant împotriva măsurilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. . . . din dosarul fiscal nr. . . . , emisă de A.F.P. Suceava, prin care s-a instituit în sarcina sa obligația de plată a sumei de . . . lei accesorii aferente TVA – majorări de întârziere.

A arătat reclamantul că în mod eronat organele de control au stabilit că este persoană impozabilă încă din anul 2007, aplicând retroactiv prevederile unei norme legale care a intrat în vigoare la data de 01.01.2008, dată începând cu care s-a modificat regimul juridic al tranzacțiilor cu clădiri noi din operațiuni scutite, ca urmare a faptului că persoana impozabilă nu și-a exercitat dreptul de deducere în operațiuni impozabile, chiar dacă aceasta nu a dedus TVA-ul aferent construirii.

A precizat că operațiunile care au fost incluse eronat de organele fiscale în baza impozabilă ca urmare a aplicării greșite a legii sunt contracte de vânzare – cumpărare aferente celor 20 de tranzacții efectuate în anul 2007, precum și contractul de vânzare – cumpărare nr. . . . , vând ca obiect apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de . . . lei.

În motivarea cererii, reclamantul a mai arătat că încadrarea ca operațiuni impozabile a vânzărilor de apartamente tip mansardă, realizate prin amenajarea mansardelor construite este eronată, întrucât obiectul autorizațiilor de construire ce i-au fost eliberate nu constă în extinderea sau supraetajarea clădirii existente.

Astfel, realizarea de șarpante mansardate este considerată de către autoritățile competente ca fiind de natura lucrărilor de reabilitare termică, iar acordul proprietarilor de apartamente din blocul la care se construiesc mansardele se solicită și se obține ca și compensare a investitorului care reface fațada și reabilitează termic blocul respectiv.

Așa fiind, apartamentele amenajate în șarpantele mansardate, construite și vândute de el, nu pot fi încadrate în categoria „construcție nouă” sau b”parte din construcție nouă”, astfel cum este definită de art. 141 al. 2 lit. f teza a II-a din Legea nr. 571/2003 întrucât nici

structura, nici natura și nici destinația blocurilor de locuințe pe care au fost construite nu au fost modificate, iar costul acestor amenajări nu se ridică la min. 50% din valoarea de piață a blocului pentru a fi supus la plata TVA.

Reclamantul a invocat și Acordul nr. 162 din 09.05.2008 dat de Inspectoratul de Stat în Construcții în vederea obținerii autorizației de construire, din care rezultă că mansardarea s-a efectuat „fără schimbare de destinație” și reprezintă „intervenții la clădiri existente”, cât și legislația în domeniul construcțiilor, astfel că apartamentelor tip mansardă le este aplicabilă regula generală cuprinsă în art. 141 al. 2 lit. f Cod fiscal.

A arătat că măsurile dispuse de organele fiscale prin deciziile de impunere contravin principiului drepturilor câștigate și principiului securității juridice a raporturilor fiscale, respectiv normelor tranzitorii cuprinse în dispozițiile art. 161 Cod fiscal, prevederilor Directivei europene privind TVA și caracterului neutru al acestei taxe.

Astfel, potrivit art. 3 al. 1 lit. a din O.U.G. nr. 174/2002, realizarea șarpantelor constituie una din măsurile speciale pentru reabilitarea termică a blocurilor de locuit și întrucât acestea sunt edificate deasupra unui bloc având o structură fixă, fiind executate la o construcție veche, au aceeași natură juridică, respectiv sunt construcții vechi și nu noi, fiind aplicabile dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 161 Cod fiscal.

Totodată, în mod greșit a fost instituită în sarcina sa obligația de plată a accesoriilor, retroactiv, în contextul în care obligația fiscală principală s-a individualizat la momentul emiterii deciziei de impunere și a devenit opozabilă la momentul comunicării actului administrativ – fiscal, mai mult, bunurile imobile au fost tranzacționate la vedere din punct de vedere juridic, autoritatea publică fiscală fiind înștiințată cu privire la fiecare tranzacție imobiliară prin transmiterea în format electronic a declarației informative 208, astfel că nu a fost ascunsă sursa impozabilă sau taxabilă.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 1, 8 și 18 din Legea nr. 554/2004 și art. 274 C.pr.civilă, iar în dovedirea cererii a depus înscrisuri la dosar.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta a arătat că prin Decizia de impunere nr. s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei de lei reprezentând TVA și lei majorări de întârziere aferente întrucât acesta a desfășurat activitate economică prin vânzări repetate de imobile (apartamente tip mansardă), încheind în perioada 2006 -2009 un număr de 47 tranzacții imobiliare fără a solicita înregistrarea în evidența plătitorilor de TVA în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului de 35.000Euro.

Astfel, sunt aplicabile prevederile art. 126 al. 1 Cod fiscal în vigoare pentru perioada verificată, conform cărora intră în sfera de aplicare a TVA livrările de bunuri/prestările de servicii realizate cu plată pe teritoriul României, în condițiile în care sunt realizate de o persoană impozabilă, așa cum a fost definită la art. 127 al. 1 Cod fiscal, iar livrarea bunurilor rezultă din una din activitățile economice prevăzute la art. 127 al. 2.

Potrivit prevederilor legale menționate, persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu se consideră a fi desfășurat o activitate economică, astfel că nu intră în categoria persoanelor impozabile, excepțiile făcând situațiile în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate când persoanele fizice dobândesc calitatea de persoane impozabile.

Potrivit dispozițiilor art. 152 al. 6 din Legea nr. 571/2003, „Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) ori, după caz, la alin. (5) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit.

Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153”

În speță, reclamantul a desfășurat o activitate economică ce intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată întrucât a realizat venituri cu caracter continuu, astfel că a avut calitatea de persoană impozabilă, având ca primă obligație declararea începerii activității sale ca persoană impozabilă.

Art. 141 al. 2 lit. f Cod fiscal prevede care sunt operațiunile scutite de TVA, rezultând că livrarea de către orice persoană a unei construcții sau părți a acesteia este scutită de TVA cu excepția livrării de către o persoană impozabilă a unei construcții noi sau a unei părți a acesteia, persoană care și-a exercitat ori a avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

Astfel, din textele de lege menționate rezultă că persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate persoană sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu se consideră a fi exercitat o activitate economică, astfel că nu intră în categoria persoanelor impozabile, excepție făcând situațiile în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, situație în care persoanele fizice dobândesc calitatea de persoane impozabile.

Prin notele de ședință depuse la dosar la data de 16.11.2011, reclamantul a arătat că apartamentele amenajate în șarpantele mansardate pe care le-a construit și, ulterior, le-a vândut, nu pot fi încadrate în categoria „construcție”, „construcție nouă” sau „parte din construcție nouă”, așa cum această categorie este definită la art. 141 al. 2 lit. f teza a II-a din Legea nr. 571/2003, deoarece nici structura, nici natura și nici destinația blocurilor pe care s-au construit aceste mansarde nu au fost modificate.

A precizat că semnatarul adresei nr. emis de Inspectoratul de Stat în Construcții și-a depășit atribuțiile, întrucât un inginer stabilește regimul fiscal al tranzacțiilor cu mansarde, iar structura din care face parte semnatarul adresei nu are printre competențe verificarea regimului fiscal al tranzacțiilor cu mansarde, adresa fiind emisă cu încălcarea competențelor legale ale Direcției Județene de Control în Construcții Suceava, iar forul ierarhic superior a infirmat punctul de vedere exprimat la nivel local, concluzionând că mansarda este intervenție la o clădire existentă.

Examinând cererea pendinte tribunalul reține că în urma unui control tematic inspectorii fiscali au constatat că soții au efectuat în perioada 2006 – 2009 un număr de 47 tranzacții imobiliare având ca obiect înstrăinarea unor apartamente rezultate din mansardarea a trei blocuri de locuințe, drept care au reținut desfășurarea de către soți a unei activități economice din care s-au obținut venituri cu caracter de continuitate, șens în care exista obligația înregistrării ca plătitor de TVA, odată cu depășirea plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003.

Pe cale de consecință în temeiul art. 127 alin. 1 și 2 și art. 153 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 raportat la art. 152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 26.04.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. , întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantului

o creanță fiscală în sumă de lei reprezentând lei TVA și lei majorări de întârziere aferente TVA.

Ulterior, s-au emis alte trei decizii de impunere privind obligații fiscale accesorii debitului principal de lei, toate titlurile de creanță fiscală fiind contestate de

reclamant în cadrul contestației administrative, iar apoi în instanță, argumentul principal constând în invocarea unui caz de scutire de la obligația de plată a TVA.

Astfel, reclamantul se prevalează în apărare de dispozițiile favorabile ale art. 141 alin. 2 lit. f din Legea nr. 571/2003 potrivit cărora sunt scutite de taxă livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri.

Sub acest aspect tribunalul constată că potrivit art. 141 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 sunt scutite de taxă: ...f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Prin urmare în soluția legii fiscale sunt scutite de taxă livrările de construcții, cu excepția construcțiilor noi, înțelegând aici fie construcțiile noi cu structură fixată în sau pe pământ, fie construcțiile vechi, dar transformate astfel încât structura, natura ori destinația au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării.

Or, de lege lata, mansardele create pe terasa celor trei blocuri nu sunt construcții noi în accepțiune fiscală, deoarece nu au structuri fixate în sau pe pământ, astfel cum rezultă de altfel din OMTCT nr. 364/2005 pct. 4.1. din Anexă care la parag. 5 prima liniuță subliniază lipsa fundației și a plăcii pe sol, precum și din documentația tehnică care a stat la baza emiterii autorizațiilor de construire și raportul de expertiză f. 685.

Totodată, având în vedere caracterul de lucrare de reabilitare termică a executării de șarpante mansardate (OMTCT nr. 364/2005) și punctele de vedere exprimate de specialiștii în construcții (f.175, 687-690, documentația care a stat la baza emiterii autorizațiilor de construire) tribunalul nu poate decât să constate că prin construirea mansardei nu se modifică structura de rezistență a construcției existente, natura de construcție civilă sau destinația locativă.

De fapt, coroborând opiniile tehnice date în cauză (f. 175, 687-688) și prevederile OMTCT nr. 364/2005, tribunalul observă că executarea de șarpante mansardate determină crearea unor spații noi compatibile funcției locative (apartamente), care sunt părți noi adăugate unei construcții vechi, dar care nu pot fi calificate separat ca și construcții noi în sensul art. 141 alin. 2 lit. f teza secundă din Legea nr. 571/2003 din moment ce nu au structură fixată în sau pe pământ.

Așa fiind, dincolo de consecințele inechitabile care se pot prevedea, având în vedere că legiuitorul a ales să definească ce se înțelege prin „construcție nouă”, îngrădind spațiul de interpretare a instanței de contencios fiscal, apărările formulate de reclamant nu pot fi înlăturate, rezultând că interpretarea organului fiscal excede cadrului reglementat.

În plus de aceasta, tribunalul nu poate să nu remarce ca un alt motiv de nelegalitate și vicierea procedurii de impunere prin stabilirea întregii creanțe în sarcina exclusivă a reclamantului, deși din constatările fiscale a rezultat încheierea contractelor de vânzare și

realizarea de venituri de către ambii soți, drept care, având în vedere că H.G. nr. 1620/2009 (a cărei efect retroactiv este oricum discutabil exclusiv în considerarea efectului interpretativ) prestabilește numai un caz de reprezentare, iar nu și angajarea exclusivă a răspunderii fiscale, creanța fiscală calculată integral în sarcina reclamantului, fără stabilirea prealabilă a contribuției soților și a cotei legale de venit, nu poate fi confirmată pe cale judiciară, atrăgând nulitatea titlurilor de creanță fiscală.

În considerarea celor două motive sus-expuse, tribunalul constată că cele patru titluri de creanță contestate în cauză, precum și deciziile aferente de soluționare a contestațiilor administrative sunt nelegale, urmând a fi anulate.

Văzând dispozițiile art. 274 C.p.c.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea având ca obiect „contestație act administrativ – fiscal”, formulată de reclamantul

domiciliat în mun. Suceava,

jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâta

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Suceava, cu sediul în str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Anulează actele fiscale contestate de reclamant prin cererea de chemare în judecată.

Obligă pârâta să plătească reclamantului lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 martie 2012.

Președinte,

Grefier,

**PENTRU CONFORMITATE
GREFIER,**

Red. T.K.

Tehnored. J.I.

4 ex. - 08.05.2012